

[Køpke Christensen]

Jeg mener faktisk, at tingene fungerer godt i dag. Jeg kan f.eks. nævne, at firmaet Radiometer her i København, der leverer medicinsk udstyr, har ansat en canadisk embedsmand til at kontrollere det udstyr, der bliver leveret fra fabrikken. Nu har Canada faktisk et af de skrappeste kontrolsystemer overhovedet med hensyn til udstyr til sundhedssektoren, så jeg er overbevist om, at erhvervslivet som sådan er klar over, at produkterne skal være i orden, og at de bliver kontrolleret.

Som sagt var dette et eksempel, men man gør selvfølgelig alt for at komme op på det samme niveau over det hele, og systemet fra Radiometer vil naturligvis smitte af på alle andre varer. Virksomhederne er jo kun interesseret i at gennemføre den bedst mulige kontrol, så de kan afsætte deres varer, det har vi i hvert fald tillid til, og vi kan ikke se, at der som sådan er problemer på området. Som nogle har været inde på, har vi et EF-direktiv, og det er naturligvis i orden. Vi skal have en vis standard på området, der skal opfyldes, men vi kan altså ikke se, at der er nogen problemer med hensyn til det.

Og jeg vil godt sige, at i Fremskridtspartiet har vi også tillid til kvaliteten af det sundhedsfaglige udstyr. All right, der er selvfølgelig eksempler på, at noget er gået galt, som fru Birgitte Husmark nævnte, men jeg tror, at uanset hvor meget man kontrollerer, vil der altid kunne ske nogle negative ting, som ikke burde være sket.

Når jeg læser bemærkningerne til forslaget, er det også bemærkelsesværdigt, at i den første del er der faktisk argumenter for at stemme imod det. Man pointerer netop, at man er højt specialiserede på de danske sygehuse, man har apparaturet, det fungerer, som det skal, osv. Men bagefter siger man, at der er altså visse problemer, som vi må til bunds i. All right, der kan opstå problemer, men vi mener ikke, det kan begrunde en gennemførelse af dette forslag.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Det lovforslag, som vi behandlede sidste år, havde jo i høj grad eksportaspektet i sig. Dets formål var at skabe grundlag for gennemførelse og anvendelse af EF's retsforordninger på området, og i den forbindelse synes jeg ikke, der

er noget forkert i, at vi får udmøntet virkningerne i dagligdagen i det danske sundhedsvæsen. Vi mener også, at den udmøntning skal være synlig, og derfor har vi fremsat beslutningsforslaget.

Det fremgik også, at i medfør af lovforslaget ville der blive fremsat regler for det danske godkendelsessystem, dets opbygning og funktion, for de sikkerhedskrav, der fremover skal være opfyldt for medicinsk udstyr, samt for de foranstaltninger, der i øvrigt knytter sig hertil. Det blev samtidig sagt, at der ville blive fastsat regler om sikkerhedskrav til medicinsk udstyr m.v., at de så vidt muligt ville foreligge i efteråret 1991, og at de øvrige gennemførelsesbestemmelser udarbejdedes omkring årsskiftet 1991-92. Jeg vil godt spørge, om de forskrifter foreligger nu. Jeg kan selvfølgelig have overset dem i papirmøllen, men jeg mindes ikke at have set dem.

Jeg vil også godt spørge, hvor langt man er med, at Danmark får egne godkendelsesorganer, som vil være til gavn for en stor del af den danske industri på området og særlig for de mindre virksomheder, der i modsat fald er henvist til at søge godkendelse i udlandet.

Det var nogle ting, der var vigtige i vores behandling sidste år, og det er dem, vi gerne vil følge op med dette forslag.

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Jeg vil gerne følge det, hr. Martin Glerup sagde, op. Jeg har noteret mig, at hr. Køpke Christensen sagde: Vi har et EF-direktiv, og så skal det nok gå. Spørgsmålet er, hvorvidt vi har et EF-direktiv. Mig bekendt skal det jo, som hr. Martin Glerup også sagde, først udfyldes og beskrives, og hvad så med vedtagelsesproceduren? Mig bekendt er der enkelte problemer – for at sige det mildt – med hensyn til at få vedtaget direktiver i EF-systemet. Der kan jo være visse divergenser imellem Ministerrådets medlemmer, inden man får vedtaget et EF-direktiv.

Hvor langt er dette direktiv, hvor detaljeret er det, og hvad er det, der vil komme om et, to eller tre år? Og skal vi vente så længe på at få en sikkerhedsorganisation, der fungerer?

Hanne Andersen (S):

Jeg vil gerne i forlængelse af fru Birgitte